

P7_TA(2013)0576

Letno poročilo o politiki konkurence EU

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 11. decembra 2013 o letnem poročilu o politiki konkurence EU (2013/2075(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju poročila Komisije o politiki konkurence za leto 2012 (COM(2013)0257) in priloženega delovnega dokumenta Komisije (SWD(2013)0159),
- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), zlasti členov 101, 102 in 107 Pogodbe,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe¹,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 169/2009 z dne 26. februarja 2009 o uporabi konkurenčnih pravil za železniški in cestni promet ter promet po celinskih plovnihih poteh²,
- ob upoštevanju predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o nekaterih pravilih, ki urejajo postopke z odškodninskimi tožbami v nacionalni zakonodaji zaradi kršitev določb zakonodaje o konkurenci držav članic in Evropske unije (COM(2013)0404),
- ob upoštevanju sporočila Komisije o ocenjevanju škode v odškodninskih tožbah zaradi kršitev člena 101 ali 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije (C(2013)3440),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z naslovom: „Javno posvetovanje: Usklajenemu evropskemu pristopu h kolektivnim pravnim sredstvom naproti“ (SEC(2011)0173),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. junija 2013 z naslovom „Evropskemu horizontalnemu okviru za kolektivna pravna sredstva naproti“ (COM(2013)0401),
- ob upoštevanju priporočila Komisije z naslovom: „Recommendation on common principles for injunctive and compensatory collective redress mechanisms in the Member States concerning violations of rights granted under Union Law“ (Priporočilo o skupnih načelih za kolektivna pravna sredstva sodne prepovedi ali odškodnin v državah članicah v zvezi s kršitvami pravic, podeljenih v skladu s pravom Unije) (C(2013)3539/3),
- ob upoštevanju študije, ki jo je objavil tematski sektor generalnega direktorata Evropskega parlamenta za notranjo politiko, z naslovom „Kolektivna pravna sredstva na področju varstva konkurence“ iz junija 2012,
- ob upoštevanju sporočila Komisije, objavljenega v skladu s členom 27(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 v zadevi AT.39740 – Google (2013/C 120/09),

¹ UL L 1, 4.1.2003. str. 1.

² UL L 61, 5.3.2009. str. 1.

- ob upoštevanju zavez, ponujenih Komisiji v skladu s členom 9 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 v zadevi COMP/39.398 – Visa MIF,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah)¹,
- ob upoštevanju posvetovanja Komisije dne 27. marca 2013 o nadzoru združevanja v EU – osnutek spremembe poenostavljenega postopka in izvedbene uredbe o združitvah,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. oktobra 2008 o uporabi pravil o državni pomoči za ukrepe v zvezi s finančnimi institucijami v okviru trenutne svetovne finančne krize (sporočilo o bančništvu)²,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. decembra 2008 z naslovom „Dokapitalizacija finančnih institucij v trenutni finančni krizi: omejitev pomoči na najmanjšo potrebno in zaščitni ukrepi za preprečevanje neupravičenega izkrivljanja konkurence“ (sporočilo o dokapitalizaciji)³,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 25. februarja 2009 o obravnavanju oslabljenih sredstev v bančnem sektorju Skupnosti (sporočilo o oslabljenih sredstvih)⁴,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. julija 2009 o ponovni vzpostavitvi uspešnega poslovanja in oceni ukrepov prestrukturiranja v finančnem sektorju v sedanji krizi na podlagi pravil o državni pomoči (sporočilo o prestrukturiranju)⁵,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 17. decembra 2008 o začasnem okviru Skupnosti za ukrepe državne pomoči v podporo dostopu do financiranja ob trenutni finančni in gospodarski krizi (prvotni začasni okvir)⁶,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 1. decembra 2010 z naslovom "Začasni okvir Unije za ukrepe državne pomoči v podporo dostopu do financiranja v trenutni finančni in gospodarski krizi"⁷ (novi začasni okvir, ki nadomešča tistega, ki se je končal 31. decembra 2010),
- ob upoštevanju sporočila Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje (sporočilo o bančništvu)⁸,
- ob upoštevanju problemskega dokumenta Komisije v vednost Ekonomsko-finančnemu odboru o reviziji smernic o državni pomoči za prestrukturiranje bank,
- ob upoštevanju študije, ki jo je objavil tematski sektor generalnega direktorata Evropskega parlamenta za notranjo politiko, z naslovom „Državna pomoč – krizna pravila za finančni sektor in za realno gospodarstvo“ iz junija 2011,

¹ UL L 24, 29.1.2004. str. 1.

² UL C 270, 25.10.2008, str. 8.

³ UL C 10, 15.1.2009, str. 2.

⁴ UL C 72, 26.3.2009, str. 1.

⁵ UL C 195, 19.8.2009, str. 9.

⁶ UL C 16, 22.1.2009, str. 1.

⁷ UL C 6, 11.1.2011, str. 5.

⁸ UL C 216, 30.7.2013, str. 1.

- ob upoštevanju sporočila Komisije o uporabi pravil Evropske unije o državni pomoči za nadomestilo, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena¹,
- ob upoštevanju Sklepa Komisije št. 2012/21/EU z dne 20. decembra 2011 o uporabi člena 106(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena²,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Okvir Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011)“³,
- ob upoštevanju Uredbe Komisije (EU) št. 360/2012 z dne 25. aprila 2012 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. novembra 2011 o preoblikovanju pravil EU o državni pomoči za storitve splošnega gospodarskega pomena⁵,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Posodobitev področja državnih pomoči EU“ (COM(2012)0209),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. januarja 2013 o posodobitvi državne pomoči⁶,
- ob upoštevanju predloga Komisije za Uredbo Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 92 in 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določene vrste horizontalne državne pomoči in Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza (COM(2012)0730),
- ob upoštevanju predloga Komisije za Uredbo Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (COM(2012)0725),
- ob upoštevanju smernic Komisije o državnih pomočeh za prevoznike v železniškem prometu⁷,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. junija 2013 o regionalni politiki kot delu širših shem državne pomoči⁸,
- ob upoštevanju Okvirnega sporazuma z dne 20. novembra 2010 o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo⁹ (v nadaljnjem besedilu: okvirni sporazum), zlasti odstavkov 9, 12, 15 in 16,

¹ UL C 8, 11.1.2012, str. 4.

² UL L 7, 11.1.2012. str. 3.

³ UL C 8, 11.1.2012, str. 15.

⁴ UL L 114, 26.4.2012. str. 8.

⁵ UL C 153 E, 31.5.2013, str. 51.

⁶ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0026.

⁷ UL C 184, 22.7.2008, str. 13.

⁸ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0267.

⁹ UL L 304, 20.11.2010. str. 47.

- ob upoštevanju tožbe, vložene v eni od držav članic, o kršitvi osnovnega pravnega načela „nulla poena sine lege“ z zahtevo, da se podjetja ne kaznujejo za kartelno kršitev, če pravo teh kazni ne določa;
 - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 22. februarja 2005 o XXXIII. poročilu Komisije o konkurenčni politiki za leto 2003¹, z dne 4. aprila 2006 o poročilu Komisije o politiki konkurence 2004², z dne 19. junija 2007 o poročilu o politiki konkurence 2005³, z dne 10. marca 2009 o poročilih o politiki konkurence za leti 2006 in 2007⁴, z dne 9. marca 2010 o poročilu o politiki konkurence za leto 2008⁵, z dne 20. januarja 2011 o poročilu o politiki konkurence za leto 2009⁶, z dne 2. februarja 2012 o letnem poročilu o politiki konkurence EU⁷ in z dne 12. junija 2013 o letnem poročilu o konkurenčni politiki EU⁸,
 - ob upoštevanju člena 48 in člena 119(2) Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A7-0357/2013),
- A. ker so banke v EU v obdobju od leta 2008 do konca leta 2011 prejele državno pomoč v vrednosti 1 600 milijard EUR in ker je bila državna pomoč večinoma zagotovljena z vpisom izdaje dolžniških vrednostnih papirjev ali v obliki jamstev ali – v izjemnih primerih – v obliki nepovratnih sredstev;
- B. ker hud kreditni krč v številnih državah članicah vpliva na mala in srednja podjetja (MSP), ki predstavljajo 98 % podjetij v EU;
- C. ker vsakoletne izgube zaradi obstoja kartelov znašajo 181–320 milijard EUR, kar je približno 3 % BDP v EU;
- D. ker sta neliberaliziran trg in zaprtost potniškega in tovornega železniškega prometa delno posledici pomanjkanja resnično neodvisnih nadzornih organov na nacionalni ravni v nekaterih državah članicah;
- E. ker bi moralo letno poročilo o politiki konkurence služiti kot instrument za nadaljnji razvoj splošne konkurenčnosti Unije s širjenjem konkurence in odpiranjem trgov za nove akterje, s čimer bi se razširil in okrepil notranji trg, in ni le povezano s praktičnim izvajanjem politike konkurence s strani Komisije;
- F. ker je odprava ovir za prosti pretok blaga, storitev, oseb in kapitala predpogoj za rast;
- G. ker so v sektorjih z nižjo stopnjo konkurence pogosto tudi gospodarski rezultati slabši;
- H. ker je namen politike konkurence zagotoviti pravilno delovanje notranjega trga ter enake konkurenčne pogoje, da se potrošnike zaščiti pred protikonkurenčno prakso in zagotovijo

¹ UL C 304 E, 1.12.2005, str. 114.

² UL C 293 E, 2.12.2006, str. 143.

³ UL C 146 E, 12.6.2008, str. 105.

⁴ UL C 87 E, 1.4.2010, str. 43.

⁵ UL C 349 E, 22.12.2010, str. 16.

⁶ UL C 136 E, 11.5.2012, str. 60.

⁷ UL C 239 E, 20.8.2013, str. 97.

⁸ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0268.

najboljše cene; ker namen politike konkurence ni natančno nadziranje, ampak izvrševanje jasnih in poštenih pravil, v okviru katerih tržne sile lahko učinkovito delujejo;

- I. ker imajo javno ukrepanje, javne naložbe in storitve splošnega gospodarskega pomena zlasti v obdobju krize bistveno vlogo pri zagotavljanju socialne kohezije;
- J. ker člen 14 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa, da je treba s postopkom soodločanja zagotavljati predvsem gospodarske in finančne pogoje za delovanje storitev splošnega gospodarskega pomena;
- K. ker protokol št. 26 k Pogodbi o delovanju Evropske unije javnim organom zagotavlja široke diskrecijske pravice za zagotavljanje, naročanje in organiziranje storitev splošnega gospodarskega pomena;
- L. ker sodba v zadevi Altmark določa štiri merila za razlikovanje med nadomestili za javne storitve in državnimi pomočmi;

Konkurenčna politika kot orodje za spodbujanje enotnega trga

- 1. pozdravlja poročilo Komisije in njegovo osredotočenost na prispevek politike konkurence k nadzoru združevanja ter odprave ovir, izkoriščanja prednosti pred drugimi, tajnega dogovarjanja in ukrepov državne pomoči, ki imajo učinek izkrivljanja, v prid enotnemu trgu, pri tem pa se upošteva razvoj svetovnega gospodarstva;
- 2. obžaluje, da se Komisija v svojem poročilu o politiki konkurence iz leta 2012 osredotoča zlasti na prakse neloyalne konkurence, ki izhajajo iz praks posameznih držav, sorazmerno malo pozornosti pa namenja nepoštenim praksam, ki so posledica povezovanja podjetij na enotnem trgu;
- 3. meni, da je politika konkurence gonilo gospodarske rasti in ustvarjanja delovnih mest, zlasti v kriznih časih;
- 4. poudarja, da sta politika konkurence in nemoteno delovanje enotnega trga bistvena za soočanje s krizo, spodbujanje rasti in trajnostnega zaposlovanja v okviru strategije Evropa 2020 ter pomoč pri doseganju ciljev Evropske unije;
- 5. e zato strinja s Komisijo, da kriza ne bi smela biti pretveza za popuščanje pri izvajanju konkurenčnih pravil;
- 6. meni, da bi morali politiko konkurence prilagoditi, da bi se bolje odzivala na izzive, ki jih predstavlja globalizacija;
- 7. meni, da bi morala nova politika konkurence EU omogočati upoštevanje klavzule o fleksibilnosti;
- 8. se strinja, da je še vedno preveč sektorjev v veliki meri razdeljenih z nacionalnimi mejami ter javnimi ali zasebnimi umetnimi ovirami, in tudi, da ima politika konkurence temeljno vlogo pri odpravljanju takšne razdrobljenosti in ustvarjanju enakih konkurenčnih pogojev v vseh sektorjih enotnega trga, pri čemer mora upoštevati posebne potrebe MSP in končnih uporabnikov;
- 9. poudarja, da izvajanje konkurenčne politike v širšem smislu ne sme krepiti že

uveljavljenih podjetij ter ponudnikov blaga in storitev, temveč si mora prizadevati zlasti za vstop novih akterjev in pojav novih idej in tehnik, da se tako doseže kar največja korist za državljane Unije;

10. meni, da bi politika konkurence morala prispevati k spodbujanju in krepitvi odprtih standardov ter interoperabilnosti, s čimer bi preprečili, da bi manjšina akterjev na trgu tehnološko blokirala potrošnike in stranke;
11. meni, da se cene izdelkov v različnih državah članicah še vedno zelo razlikujejo, na primer cene zdravil, in sicer zaradi različnih sporazumov med državami članicami in farmacevtsko industrijo; poziva Komisijo, naj v interesu potrošnikov preuči ta problem in pripravi predloge za oblikovanje preglednejšega notranjega trga, na katerem ne bo nepotrebnih razlik v cenah.
12. pozdravlja enotni patent EU kot korak naprej k oblikovanju enotnega trga in odzivu na izzive globalizacije; poziva k sprejetju ukrepov za zagotovitev, da lahko vse države članice sodelujejo v tej ureditvi; meni, da je treba pravice intelektualne lastnine uskladiti z zahtevami konkurenčnosti, pri čemer je treba zaščititi splošni interes in zagotoviti, da imetniki patentov svojih pravic ne zlorabijo v škodo javnosti; poziva Komisijo, naj preganja ravnanje, katerega namen je neupravičeno zavlačevati vstop generičnih zdravil na trg;

Legitimnost in učinkovitost konkurenčne politike EU

13. meni, da bi moral imeti pri vzpostavitvi okvira za politiko konkurence zakonodajno pristojnost soodločanja; obžaluje, da člena 103 in 109 PDEU predvidevata le posvetovanje s Parlamentom; meni, da tak demokratični deficit ni dopusten; predlaga, da se ta pomanjkljivost čim prej premosti z medinstitucionalno ureditvijo na področju politike konkurence ter popravi s prihodnjimi spremembami Pogodbe; ponovno opozarja, da politična odgovornost Komisije do Parlamenta pokriva tudi politiko konkurence in da je strukturiran dialog z ustreznim komisarjem pomembno sredstvo za izvajanje pravilnega demokratičnega nadzora na tem področju;
14. meni, da vrsta dialoga, ki ga vodi komisarka za konkurenco, ne more nadomestiti pravega demokratičnega nadzora, ki ga izvaja Parlament; poudarja, da je parlamentarni nadzor še toliko bolj potreben, ker Komisija v skladu s politiko konkurence spremlja odločitve demokratično izvoljenih nacionalnih in lokalnih organov; poudarja tudi, da je treba izboljšati dialog med Komisijo, državami članicami, lokalnimi in regionalnimi organi ter civilno družbo;
15. poudarja, da morata imeti Parlament in Svet enak dostop do srečanj in obveščanja za pripravo zakonodaje ali nezavezujočih aktov na področju politike konkurence, kot je določeno v okvirnem sporazumu; obžaluje, da Komisija tega ne upošteva;
16. poudarja, da je treba oblikovati kulturo konkurence, ki spodbuja lastne vrednote in pomaga ohranjati pozitiven pristop do spoštovanja predpisov, s preprečevalnim in ugodnim učinkom na razvoj politike konkurence;
17. poudarja, da je zaradi medsektorskega značaja politike konkurence EU potrebna popolna skladnost med to politiko in politikami EU na drugih področjih ter da morajo biti predpisi posameznih sektorjev za zagotovitev nemotenega delovanja notranjega trga skladni z

načeli politike konkurence;

18. meni, da bi morala Komisija podati predlog za urejanje vprašanj konkurence, ki se nanašajo na manjšinske deleže;
19. spodbuja Komisijo, naj nadaljuje z uvajanjem nezavezujočih smernic na področju politike konkurence, ob tem pa naj ustrezno upošteva obstoječo sodno prakso Sodišča, da se zagotovi določena stopnja pravne varnosti za deležnike; vendar meni, da nezavezujoči akti ne morejo nadomestiti zakonodaje na področjih, kjer je pravna varnost ključnega pomena;
20. poudarja, da so denarne kazni odvračilno orodje, ki je pomembno za konkurenčno politiko, in da je za uspeh preiskav potrebno hitro ukrepanje; meni, da so pravna varnost, poenostavitev postopkov in možnost predčasne prekinitve na podlagi ustreznih sporazumov ključnega pomena, in zato ponovno poziva Komisijo, naj pravila o denarnih kaznih vključi v Uredbo (ES) št. 1/2003; hkrati meni, da bi morala Komisija okrepiti nenapovedane inšpekcije ter ukrepati zoper domnevne kršitve;
21. vendar meni, da je lahko uporaba vedno višjih kazni kot edinega protimonopolnega instrumenta preveč neprizanesljiva, nenazadnje glede na možnost izgube delovnih mest zaradi nezmožnosti plačevanja; poudarja, da se politika visokih glob ne bi smela uporabljati kot alternativni mehanizem za financiranje proračuna; podpira pristop nagrajevanja in kaznovanja, ki bi učinkovito odvrčal zlasti večkratne kršitelje, hkrati pa spodbujal delovanje po predpisih;
22. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo njena politika kaznovanja in izvrševanja zakonodaje ponovno vzpostavila uravnotežen trg, ter spodbuja podjetja, naj na interni ravni prepoznavajo kršitve ter prostovoljno izvajajo izravnalne ukrepe; poziva Komisijo, naj upošteva raven nezakonitih dobičkov in izgubo prizadetih oseb;
23. ponovno poudarja, da je število zahtevkov za zmanjšanje globe zaradi nezmožnosti plačila naraslo, predvsem v primeru podjetij z enim proizvodom ter MSP; še vedno meni, da bi lahko kot alternativni zmanjšanju glob razmislili o sistemu odloženih in/ali deljenih plačil, da ne bi uničevali podjetij;
24. ugotavlja, da lahko uporaba globalnega prometa za 10-odstotno zgornjo mejo glede na vedno večje število organov, pristojnih za konkurenco, po vsem svetu privede do nalaganja kumulativnih sankcij za isto kršitev; zato meni, da bi bil promet, ki temelji na Evropskem gospodarskem prostoru, primernejši od globalnega prometa;
25. še vedno čaka na spremembo smernic za določanje glob v zvezi s podjetji „z enim proizvodom“ ter MSP; kljub temu pozdravlja, da je Komisija v svojem sklepu o okovju za okna (COMP/39452 z dne 28. marca 2012) nedavno upoštevala posebne potrebe podjetij z enim proizvodom;
26. poziva Komisijo, naj okrepi sodelovanje z nacionalnimi sodišči, da se olajša izvrševanje na zasebni ravni in ustrezno razreševanje sporov v zvezi z državno pomočjo; pozdravlja programe Komisije za usposabljanje nacionalnih sodnikov;
27. odobrava vlogo sodnih organov v politiki konkurence in jih poziva, naj svoje pristojnosti uporabijo za pridobivanje informacij in mnenja Komisije in naj sodelujejo pri dejavnostih

usposabljanja Skupnosti; priporoča Komisiji, naj tesno sodeluje s sodnimi organi, izkoristi možnost, da deluje kot „prijatelj sodišča“ (amicus curiae), kar bi moralo biti pravočasno objavljeno na spletni strani Komisije, ter preuči možnost sprejetja pravnih ukrepov za zaščito EU in varovanje interesov, ki bi jih morala ščititi;

28. je seznanjen s predlogom Komisije z dne 11. junija 2013 o postopkih z odškodninskimi tožbami v nacionalni zakonodaji zaradi kršitev določb zakonodaje o konkurenci, s katerim se trenutno ukvarja; je odločen, da bo našel zadovoljivo rešitev za posebna vprašanja na tem področju;
29. vztraja, da bi morala EU dejavno spodbujati vsebinsko in postopkovno zблиževanje pravil konkurence na mednarodnem prizorišču; meni, da je mednarodno sodelovanje bistveno za zagotavljanje skladnosti in interoperabilnosti pri izvajanju politike konkurence s strani različnih pristojnih organov, saj to pripomore k večji učinkovitosti raziskav in ustvarja enake konkurenčne pogoje;
30. poudarja, da je pomembno spodbujati svetovno približevanje ureditve konkurenčnih pravil; spodbuja Komisijo, naj sprejme dvostranske sporazume o sodelovanju pri izvrševanju konkurenčnih pravil; trenutno izdeluje predlagani sporazum med EU in Švico v zvezi s sodelovanjem pri uporabi zakonodaje o konkurenci obeh; je odločen, da bo našel zadovoljivo rešitev za posebna vprašanja na tem področju;
31. meni, da bi morali sredstva, namenjena generalnemu direktoratu Komisije za konkurenco, uskladiti z njegovim povečanim obsegom dela in večjim številom nalog tudi s prerazporeditvijo sredstev iz zastarelih ali premalo izkoriščenih proračunskih vrstic, da bi lahko sprejemali bolj proaktivne ukrepe;

Organi, pristojni za konkurenco

32. poziva države članice, naj zagotovijo neodvisnost vseh nacionalnih organov za konkurenco in sektorskih regulatorjev od nacionalnih vlad, za kar je bistvenega pomena imenovanje nepolitičnih predsednikov in članov odborov, ki nimajo navzkrižnih interesov; poziva države članice, naj zagotovijo, da imajo nacionalni organi za konkurenco in sektorski regulatorji na voljo dovolj osebja in sredstev v skladu s potrebami trga, da lahko učinkovito izvajajo svoje naloge;
33. poudarja pomen popolne preglednosti nacionalnih organov za konkurenco in sektorskih regulatorjev; zahteva, da so vse ustrezne informacije o zadevah in uradnih odločitvah razvidne in dostopne v javni spletni podatkovni zbirki, pri čemer je treba upoštevati zaupne poslovne podatke, ki lahko znatno vplivajo na konkurenco;
34. podpira strukturirano sodelovanje v okviru Evropske mreže za konkurenco (ECN), ki omogoča usklajeno javno izvajanje konkurenčnih pravil po vsej EU, in spodbuja njegov nadaljnji razvoj, saj imajo nekateri trgi zaradi različnih pravnih, gospodarskih in kulturnih pogojev bolj nacionalne razsežnosti kot drugi; meni, da bi bilo treba delovne programe in sklepe srečanj Evropske mreže za konkurenco kot splošno pravilo objavljati na spletni strani generalnega direktorata za konkurenco;
35. meni, da bi morali nacionalni organi za konkurenco in drugi nacionalni sektorski regulatorji še naprej sodelovati, da se zagotovi usklajeno delovanje, zlasti v sektorjih, kjer liberalizacija še ni zaključena ali v celoti uresničena; predlaga vzpostavitev širše mreže

evropskih regulatorjev za izmenjavo najboljše prakse, ki bo vključevala tudi nacionalne organe za konkurenco in druge nacionalne sektorske regulatorje;

Državna pomoč in učinki na realno gospodarstvo

Državna pomoč za banke

36. priznava, da ima nadzor državne pomoči že od začetka krize pomembno vlogo kot mehanizem za prestrukturiranje in reševanje bank v težavah;
37. meni, da bi se moral nadzor državnih pomoči med krizo osredotočiti na stabilizacijo bančnega sistema, odpravljanje nepoštene segmentacije v zvezi s kreditnimi pogoji v realnem gospodarstvu ter diskriminacije MSP in gospodinjestev na enotnem trgu; vendar poziva Komisijo, naj zagotovi, da cilj stabilizacije bančnega sistema ne bo privedel do nadaljnjega povečanja javnega dolga; poziva Komisijo, naj podaljšanje začasne državne pomoči bančnemu sektorju poveže z izboljšanimi in strožjimi pogoji za primerno osredotočenje na posojila prebivalstvu ter večjimi omejitvami in preglednejšimi pravili za bonuse, strukture pristojbin in razdeljevanje dividend;
38. ponovno opozarja, da je že večkrat pozval Komisijo, naj revidira pravila o državni pomoči bankam, ki so bila kot začasni ukrepi uvedena leta 2008; zato pozdravlja ukrepe, ki jih je Komisija pred kratkim sprejela na tem področju;
39. poziva Komisijo, naj redno pripravlja podrobno statistiko – po posameznih državah in organizacijah – o državni pomoči, ki jo je finančni sektor prejel od začetka krize, o konsolidiranih izgubah in stanju na področju vračil, rezultate pa naj objavlja na spletni strani Komisije, da se zagotovi popolna preglednost obsega javnega posredovanja od začetka krize in njegovega učinka na davkoplačevalce;
40. meni, da bi bilo treba uskladiti računovodske metode, preden se oceni znesek državne pomoči za banke, tako da bo računovodska obravnava na primer posojil, ki so drugič refinancirana, v vseh državah članicah enaka;
41. poudarja, da bi morali pri refinanciranju posojil – zlasti v primeru bank, ki prejemajo državno pomoč – v celoti upoštevati finančno zmogljivost prejemnika; meni, da bi morala biti prodaja sredstev in deležev v drugih podjetij pogoj za refinanciranje posojil multinacionalnih korporacij;
42. poziva Komisijo, naj pozorno spremlja tiste trge v bančnem sektorju, kjer je koncentracija visoka ali rastoča, zlasti če je ta posledica prestrukturiranja kot odziva na krizo; opozarja, da so oligopolni trgi še zlasti dovzetni za nekonkurenčne prakse; se boji, da bi ta koncentracija nazadnje škodila potrošnikom; poudarja, da je prevelika koncentracija tvegana tako za finančni sektor kot tudi za realno gospodarstvo;
43. poudarja, da se je s konsolidacijo v bančnem sektorju povečal tržni delež nekaterih velikih finančnih institucij; poziva Komisijo, naj še naprej pozorno spremlja ta sektor, da bi okrepila konkurenco in varstvo potrošnikov na evropskih bančnih trgih, tudi na področju investicijskega bančništva, kjer se mali depoziti uporabljajo za navzkrižno subvencioniranje bolj tveganih dejavnosti investicijskega bančništva;
44. poziva Komisijo, naj pred dodelitvijo državne pomoči skrbno preuči obseg sredstev in

deležev finančnih institucij;

45. poudarja, da bi morali deponentom, ki imajo na bančnih računih do 100 000 EUR, zagotoviti največjo možno raven zaščite in jih izključiti iz vseh sporazumov o porazdelitvi bremen, ki izhajajo iz prestrukturiranja ali reševanja bank;
46. meni, da bi morala Komisija razmisliti o možnosti, da se državna pomoč bankam občasno pogoji s kreditiranjem MSP;
47. poudarja, da so MSP v času finančne krize nesorazmerno prizadeta, kar zadeva možnosti za dostop do financiranja; poudarja, da MSP predstavljajo 98 % vseh podjetij v evroobmočju, tu zaposlujejo približno tri četrtine zaposlenih in ustvarijo okoli 60 % dodane vrednosti ter da jih dostop do financiranja ovira pri naložbah in rasti; zato poziva Komisijo, naj prednostno sprejme ukrepe za ponovno uravnavo finančne ureditve, da bi spodbudila rast in olajšala krizo na področju financiranja MSP;
48. poudarja, da banke, ki prejemajo državno pomoč, ne bi smele povečevati svoje velikosti in kompleksnosti; poziva Komisijo, naj jih spodbuja, da bi svoj poslovni model usmerile v izvedljivi del svojih dejavnosti, politiko prejemkov in strukturo pristojbin in ne bi povečale izpostavljenosti javnemu dolgu, zlasti če hkrati zmanjšujejo tok posojil za MSP in gospodinjstva; poudarja, da je treba oblikovati nov, stalen regulativni sistem, da bi se lahko spopadli s pomanjkljivostmi, ki so bile odkrite v pravnem sistemu v času pred krizo, predvsem kar zadeva finančni sektor, ter da bi odpravili izkrivljanje, do katerega je prišlo v času finančne in gospodarske krize, ter da je treba zagotoviti, da se pri dodeljevanju državne pomoči bankam upoštevajo posledice in koristi za davkoplačevalce, potrošnike in enotni trg kot celoto;
49. obžaluje, da imajo MSP, ki so vključena v programe prilagajanja v državah članicah, težave s pridobivanjem bančnih posojil in morajo plačevati višje obrestne mere le zato, ker se nahajajo v evroobmočju, kar povzroča izkrivljanje na enotnem trgu;
50. poudarja, da bi bilo treba tudi zunanje vlagatelje spodbujati k čim večjemu sodelovanju v družbah za upravljanje s premoženjem, ustanovljenih v okviru programov državne pomoči z namenom izločitve oslabljenih sredstev, da bi tako preprečili navzkrižja interesov med vlagatelji, ki imajo ali prenašajo sredstva, in cilji posameznih družb za upravljanje s premoženjem;
51. meni, da bi morale družbe za upravljanje s premoženjem čim prej prodati svoja sredstva, da se znova vzpostavi normalno stanje na trgu in konča javno vmešavanje v posamezni sektor;
52. meni, da bi morale izkušnje GD za konkurenco z bančno krizo veljati za najboljšo prakso in jih je treba v prihodnje uporabljati za preprečevanje, namesto za naknadna posredovanja;

Posodobitev na področju državne pomoči

53. znova pozdravlja sporočilo Komisije o posodobitvi področja državnih pomoči (COM(2012)0209) in revidirana pravila o državni pomoči, kar zadeva skupinske izjeme in postopke, ki jih je pred kratkim sprejel Svet; kljub temu poziva Komisijo, naj zagotovi, da spodbujanje gospodarske rasti kot eden splošnih ciljev te reforme ne bo znova

povzročilo povečanja javnega dolga;

54. meni, da bi se morala podjetja prestrukturirati v skladu z jasnimi omejitvami, pri čemer naj bodo negativne posledice za tiste tekmece, ki ne prejemajo javne finančne pomoči, čim manjše;
55. poziva Komisijo, naj preuči, kdaj družbe postanejo prevelike, da bi propadle, in razmisli o ukrepih, ki bi jih lahko sprejeli na nacionalni ravni ali ravni EU, da bi preprečili, da bi družbe postale odvisne od vladnega reševanja z javnimi sredstvi;
56. je seznanjen s splošno namero Komisije, da iz obveznosti priglasitve izvzame še več ukrepov; vendar poudarja, da bodo morale države članice zagotoviti predhodno usklajenost s pravili o državni pomoči ukrepov de minimis in sistemov skupinskih izjem, če želijo ohraniti zadostno raven nadzora, medtem ko bo Komisija nadaljevala z izvajanjem naknadnega nadzora takih primerov;
57. se strinja z mnenjem Komisije, da je treba pospešiti postopke dodeljevanja državne pomoči, ker bi se tako lahko osredotočili na zapletene primere z resnimi posledicami za konkurenco na notranjem trgu; je seznanjen s predlogom Komisije za zvišanje ravni njene proste presoje pri odločanju o načinu obravnave pritožb; poziva Komisijo, naj v zvezi s tem zagotovi podrobna merila za razlikovanje med bolj in manj pomembnimi zadevami; poudarja, da so višji pragovi za uredbo de minimis ter razširitev horizontalnih kategorij v uredbi o podelitvi pooblastil in uredbi o splošnih skupinskih izjemah primerni za tako razlikovanje;
58. poudarja, da bi morala Komisija zagotoviti boljšo izmenjavo z državami članicami v zvezi s kakovostjo in pravočasnostjo posredovanja informacij ter priprave obvestil; poudarja, da morajo učinkoviti nacionalni sistemi zagotavljati skladnost ukrepov državne pomoči, izvzetih iz obveznosti predhodne priglasitve, s pravom Unije; poudarja, da so višji pragovi za uredbo de minimis ter razširitev horizontalnih kategorij v uredbi o podelitvi pooblastil in uredbi o splošnih skupinskih izjemah primerni za tako razlikovanje;
59. ugotavlja, da so zadevne informacije za nadzor primerov državne pomoči doslej posredovale izključno države članice; znova poziva Komisijo, naj oceni, ali bo potrebovala dodatne človeške vire, da bi razširila svoja orodja za zbiranje informacij in da bi lahko prejela neposredne informacije od udeležencev na trgu; vendar ugotavlja, da Komisija ne bi smela imeti možnosti za vključevanje dodatnih razmislekov o kakovosti in učinkovitosti v oceno skladnosti ter da bi morala te odločitve prepuščati organom za dodeljevanje pomoči;
60. poudarja, da v nekaterih državah članicah ni jasno, ali je javno financiranje evropskih potrošniških centrov mogoče obravnavati kot neupravičeno državno pomoč v smislu konkurenčnega prava Unije; je zaskrbljen, da to ogroža podporo držav članic evropskim potrošniškim centrom in je že povzročilo začasno prekinitve njihovega financiranja; zato poziva Komisijo, naj zagotovi ustrezno delovanje evropskih potrošniških centrov in čim prej pojasni, da ta vrsta financiranja ne velja za državno pomoč v smislu prava Unije, saj se evropski potrošniški centri ne ukvarjajo z gospodarskimi dejavnostmi, temveč zagotavljajo podporne storitve za potrošnike;

Sektor prometa

61. meni, da bi morala Komisija še bolj okrepiti povezanost med konkurenčno in prometno politiko, da bi izboljšala konkurenčnost evropskega prometnega sektorja;
62. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo odprto in pošteno konkurenco pri vseh načinih prevoza;
63. poziva Komisijo, naj razvije mreže javnega prevoza s ciljem izboljšanja storitev za stranke;
64. poziva Komisijo, naj se z namenom preprečevanja vedno večjih emisij CO₂ posebej posveti izpolnitvi mednarodne zaveze za omejitev globalnega segrevanja na dve stopinji Celzija (°C) nad predindustrijsko raven v skladu s ciljem za leto 2020;

Železnice

65. poziva Komisijo, naj dokončno vzpostavi enotno evropsko železniško območje, zagotovi popolno preglednost denarnih tokov med upravljavci infrastrukture in prevozniki v železniškem prometu ter preveri, ali imajo države članice močne in neodvisne nacionalne regulatorje;
66. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo prizadevanja, da bi v sektorju železniškega prometa zagotovili pošteno konkurenco in bolj kakovostne storitve;
67. poziva Komisijo, naj preuči možnost sprejetja zakonodajnega predloga za evropskega regulatorja, ki bi sodeloval z obstoječimi nacionalnimi regulatorji in deloval, kjer teh ni ali, če je to primerno, so nedejavni;
68. poudarja, da na enotni trg v sektorju železniškega tovornega prometa vplivajo nepravilen ali nepopoln prenos prava EU v državah članicah in ozka grla pri čezmejni mobilnosti, ki ovirajo konkurenčnost in rast; poziva Komisijo, naj preveri, ali je tržne ovire, ki so jih ustvarili operaterji, ali tehnični vidiki, ki se med državami članicami razlikujejo – na primer tirne širine, sistem napajanja z energijo, signalni sistemi in druge podobne ovire za interoperabilnost in dostopnost infrastrukture – mogoče šteti za kršitve pravil konkurence;

Letalstvo

69. pozdravlja namen Komisije, da do konca leta 2013 revidira smernice EU na področju državne pomoči za letalstvo in letališča, da se prepreči izkrivljanje konkurence in vzpostavijo enaki konkurenčni pogoji za vse udeležence na trgu;
70. poziva Komisijo, naj pripravi utemeljen pregled, da ugotovi, kateri letalski prevozniki neprimerno izkoriščajo posebne pogoje ali zlorabljajo svoj prevladujoči položaj na nekaterih letališčih in tako ravnajo na protikonkurenčen način;
71. spodbuja Komisijo, naj razišče, ali so nekatere prakse, povezane z določitvijo določenih vozliščnih letališč – na podlagi pogojev več kot 1 000 dvostranskih sporazumov o zračnem prometu, ki so jih države članice podpisale z državami, ki niso članice EU –, izkrivljajo konkurenco v nasprotju z interesi evropskih potrošnikov;

Avtomobilski sektor

72. poziva Komisijo, naj zagotovi uravnotežene pogajalske moči med proizvajalci in

distributerji ter pri tem poudari:

- pomen boja proti diskriminatornim praksam na področju spletne distribucije, ki jo ureja uredba o skupinskih izjemah za vertikalne sporazume (Uredba Komisije (EU) št. 330/2010), da se zaščiti zmožnost distributerjev, da uporabljajo inovativne metode distribucije in dosežejo večje število in širšo paleto strank;
- pomen trgovcev na trgih za prodajo novih motornih vozil po prenehanju veljavnosti Uredbe Komisije (ES) št. 1400/2002 dne 31. maja 2013;

poziva Komisijo, naj vztraja, da je treba razviti načela dobrega ravnanja med proizvajalci in trgovci, kar zadeva vertikalne sporazume v sektorju motornih vozil, zlasti glede zaščite naložb po koncu pogodbe in možnosti prenosa posla na drugega člana mreže znotraj iste znamke, s čimer bi spodbudili preglednost v trgovinskih in pogodbenih odnosih med strankami;

Sektor ladjedelništva

73. poziva k prizadevanjem za zagotovitev konkurenčnosti evropskega ladjedelniškega sektorja, in sicer s spodbujanjem ladjedelništva v EU z vidika vse bolj konkurenčnega mednarodnega okolja;
74. poudarja, da je treba zagotoviti pravno varnost in enako obravnavo evropskih lastnikov ladij v vseh državah članicah;

Sektor finančnih storitev

75. poziva Komisijo in nacionalne regulativne organe, naj raziščejo morebitne tajne dogovore med podjetji in zlorabe prevladujočega položaja na trgu zavarovanja motornih vozil;

Energetski sektor

76. ugotavlja, da posledica enotnega energetskega trga ne bodo le nižje cene za potrošnike, temveč tudi večja konkurenčnost podjetij v EU;
77. pozdravlja protimonopolne ukrepe, ki jih Komisija izvaja v energetskega sektorju;
78. ker enotni trg v energetskega sektorju še ni v celoti odprt in konkurenčen, poziva Komisijo, naj si prizadeva za popolno izvajanje svežnja o notranjem energetskega trgu; poziva Komisijo, naj še naprej dosledno izvaja ukrepe, ki jih je uvedla po preiskavi sektorja in s katerimi bo zagotovila, da se bodo v energetskega sektorju dejansko uporabljala pravila o konkurenci; v ta namen pozdravlja tekoče postopke konkurenčnega prava v energetskega sektorju, katerih cilj je leta 2014 vzpostaviti notranji energetskega trg in odpraviti ovire, ki so jih znova uvedli dobavitelji energije;
79. meni, da bi enoten evropski energetskega trg znižal cene energije za potrošnike in podjetja ter okreplil konkurenčnost evropskih podjetij v svetovnem merilu; meni, da bi bilo treba zato Komisijo spodbuditi k vzpostavitvi enotnega evropskega energetskega trga do leta 2014;
80. poudarja, da je bistveno, da države članice in Komisija zagotovijo pravočasno in pravilno izvajanje veljavne zakonodaje za energetskega trg, vključno z zakonodajnimi predlogi,

predvidenimi v tretjem svežnju o notranjem trgu z energijo, da se do leta 2014 doseže povezan in konkurenčen evropski notranji energetske trg;

81. poziva Komisijo, naj zagotovi prenos in pravilno uporabo predpisov in direktiv s področja energetike v vseh državah članicah; poziva Komisijo, naj bo še zlasti pozorna, če cene presežejo povprečje EU, saj visoke cene izkrivljajo konkurenco in škodijo potrošnikom;
82. meni, da mora biti Komisija stroga pri uvedbi reform energetskega trga, da zniža cene na njem, zlasti v državah članicah, ki so v postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem;
83. poziva Komisijo in nacionalne regulativne organe, naj raziščejo primere morebitnega tajnega dogovarjanja med podjetji in zlorabe prevladujočih položajev na maloprodajnih trgih goriv;
84. v zvezi s tem pozdravlja nedavne preiskave, ki jih je Komisija opravila v naftnem sektorju, s čemer je priznala, da ima kršenje konkurenčnih pravil na tem področju ogromne posledice za potrošnike;
85. poziva Komisijo in nacionalne regulatorje, naj preverijo, ali je „ponedeljkov učinek“ – domnevno spreminjanje cen goriva s strani podjetij glede na določen dan v tednu – resničen; poziva Komisijo, naj skrbno spremlja stopnjo konkurence, saj trije največji akterji še vedno predstavljajo približno 75 % (elektrika) in nad 60 % (plin) trga, kljub postopnemu odpiranju trgov sredi devetdesetih let prejšnjega stoletja; poziva Komisijo, naj izda smernice, s katerimi bo izboljšala dostop do energetskega omrežja za obnovljive vire energije;
86. poziva Komisijo, naj v svojem naslednjem letnem poročilu preuči, v kolikšnem obsegu lahko koncentracija dobaviteljev ključnih surovin škodi dejavnosti sektorjev odjemalcev in ekološko bolj učinkovitemu gospodarstvu, saj so nekateri od njih izredno pomembni za uveljavljanje ekološko učinkovitih tehnologij, potrebnih za doseganje okoljskih ciljev;
87. poudarja vlogo pametnih omrežij pri omogočanju dvosmerne komunikacije med proizvajalci električne energije in potrošniki ter opozarja, da lahko pametna omrežja potrošnikom omogočajo spremljanje in prilagajanje njihove porabe električne energije; poudarja, da bi morale države članice te informacije objaviti na spletnih mestih za potrošnike in vse pomembne akterje, kot so gradbeniki, arhitekti in dobavitelji ogrevalnih, hladilnih in električnih naprav;

Plačilne storitve

88. je zaskrbljen, ker je evropski trg za elektronska plačila še vedno razdrobljen in ker vprašanja konkurence še niso rešena; podpira predloga Komisije z dne 24. julija 2013 o medfranšiznih provizijah za kartične plačilne transakcije in plačilne storitve na notranjem trgu, ki ju trenutno obravnava; je odločen, da bo našel zadovoljivo rešitev za posebna vprašanja na tem področju;
89. poudarja, da vse države članice še vedno ne izvajajo direktive o zamudah pri plačilih (2011/7/EU), čeprav bi jo morale v nacionalno zakonodajo prenesti do marca 2013; ugotavlja, da to ovira konkurenco na enotnem trgu in škoduje zlasti MSP;

Telekomunikacije

90. poziva Komisijo, naj okrepi prizadevanja na trgih telekomunikacij, da pripomore k odpravi njihove razdrobljenosti in prepreči zlorabe prevladujočih položajev operaterjev, ki imajo moč na teh trgih; jo hkrati poziva, naj zagotovi, da so storitve, ki jih nudijo operaterji – zlasti pa internetni dostop – pregledne, primerljive in brez kakršnih koli pogodbenih ovir za konkurenco;
91. pozdravlja podporo, ki jo Komisija namenja vzpostavitvi širokopasovne infrastrukture v vsej Evropi, saj bo ustvarila gospodarsko konkurenčnost in socialno kohezijo; se sprašuje, ali bi bilo mogoče digitalne storitve v Evropi uvrstiti med storitve splošnega gospodarskega pomena;
92. meni, da je prispevek politike konkurence k razvoju širokopasovnih storitev na notranjem trgu zelo pomemben za vzpostavitev ravnotežja med javnimi in zasebnimi vlaganji, da bi dosegli cilje digitalne agende in zagotovili pokritost na oddaljenih, podeželskih in redko poseljenih območjih EU;

Nove tehnologije in inovacije

93. poudarja odločilni pomen „osnovnih patentov“ za inovacije v sektorju IKT in v zvezi s tem poziva Komisijo, naj čim prej zagotovi, da bodo imetniki teh patentov podelili poštene, dostopne in nediskriminatorne licence drugim operaterjem ter tako omogočili stalen tehnični napredek in razvoj novih izdelkov v korist potrošnikov; poudarja, da bi morala politika konkurence vključevati orodja za preprečitev ustvarjanja umetnih ovir za medsebojno povezovanje, interoperabilnost in razvoj ekonomij obsega na trgih;
94. pozdravlja napredek, ki ga je Komisija dosegla s preiskavo Googlovih protikonkurenčnih praks in nedavno novico o možni poravnavi do pomladi 2014; poziva Komisijo, naj se odločno loti reševanja ugotovljenih težav in kot prednostno nalogo sprejme vse potrebne ukrepe, da glede na prevlado Googla, katerega tržni delež v večini držav članic presega 90 %, in zaradi morebitne zlorabe te prevlade zagotovi pošteno konkurenco na trgih spletnega iskanja in iskalnega marketinga;
95. poziva Komisijo, naj na trgu preveri nove Googlove predloge, da bi temeljito ocenil njihovo ustreznost in učinek; poudarja, da mora Komisija zaradi pomena iskalnikov v digitalnem gospodarstvu v vsakem primeru zagotoviti, da se bo Google v celoti zavezal rešitvam za štiri področja, ki jih je Komisija opredelila kot problematična, in jih v celoti izvajal; poziva Komisijo, naj iskalni družbi nemudoma pošlje obvestilo o nasprotovanju, če tega ne bo mogoče doseči s poravnavo;
96. ponovno opozarja na izjemen pomen nevtralnosti omrežja, da ne prihaja do razlikovanja med internetnimi storitvami in da je konkurenca v celoti zagotovljena;

Državna pomoč za nogomet

97. pozdravlja ukrep Komisije za začetek preiskav zoper državno pomoč za nogomet, saj ta izkrivlja uporabo javnih sredstev;
98. meni, da bi morala Komisija skrbno preučiti vsa posojila nogometnim klubom ali refinanciranje takih posojil s strani bank, ki so prejele državno pomoč, zlasti obrestne mere za posojila v primerjavi s povprečno obrestno mero pri posojilih in višino posojila v primerjavi z dolgom zadevnega nogometnega kluba;

99. poziva Komisijo, naj strukturirano preuči razmerja med profesionalnimi vrstami športa in politiko konkurence, zlasti neplačevanje socialnih prispevkov, izpolnjevanje davčnih obveznosti v nogometnih klubih in določbe o odpovedi;

Prehranska veriga

100. pozdravlja ustanovitev delovne skupine za hrano v okviru GD za konkurenco, katere cilj je spremljati dogajanje v zvezi s konkurenco v prehranski verigi in njen vpliv na potrošnike, ter začetek študije maloprodajnega sektorja; meni, da uravnoteženega sistema razmerij v prehranskem sektorju ne bi smeli vzpostaviti na škodo politike konkurence ali izključno s komercialnim pristopom, ki ne odraža osnovnih načel te politike;
101. pozdravlja ukrepe Komisije za nadzor ponudbe na trgu belega sladkorja in z veseljem pričakuje rezultate preiskave;

Socialni vidiki

102. ugotavlja, da so načela subsidiarnosti, demokratičnega nadzora in spodbujanja splošnega interesa načela, na katerih temelji Evropska unija;
103. poudarja, da morajo države članice in lokalni organi v skladu s splošnimi načeli Pogodb (nediskriminacija, enaka obravnava, sorazmernost) sami odločati, kako bodo financirali in organizirali socialne storitve splošnega pomena; pri tem opozarja na socialne cilje Unije in potrebo po spodbujanju kakovosti, dostopnosti in učinkovitosti teh storitev, ne glede na to, ali jih opravljajo javni ali zasebni izvajalci;
104. ugotavlja, da se Unija sooča s pomembnimi izzivi na področju ponovne industrializacije, energetskega prehoda in digitalne opreme, ki zahtevajo velike naložbe, ter da morajo socialne naložbe v izobraževanje, usposabljanje in dopolnjevanje znanja, katerih namen je boj proti brezposelnosti mladih, dopolnjevati cilje politike konkurence, ne pa jim nasprotovati;
105. opozarja, da mora politika konkurence spoštovati člen 9 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da mora Unija pri izvajanju svojih politik in ukrepov upoštevati zahteve, ki so povezane s spodbujanjem visoke stopnje zaposlenosti;
106. je prepričan, da je mogoče politiko socialnega zблиževanja izvajati v tesni povezavi z močno gospodarsko politiko in politiko konkurence;
107. meni, da se je treba pri zagotavljanju pravičnih konkurenčnih pogojev za podjetja na notranjem trgu boriti tudi proti socialnemu dampingu, ki bi ga morali šteti kot protikonkurenčno ravnanje; meni, da bi morala biti Komisija pozorna na dampinške prakse znotraj EU, kjer podjetje, na mednarodni ravni ali v EU, prodaja enote pod proizvodno ceno, da bi povzročilo bankrot enega ali več konkurenčnih podjetij; meni, da bi si morala Komisija zato prizadevati za zблиževanje držav članic v smislu gospodarske in socialne uspešnosti; poudarja, da morajo strukturne reforme zajemati tudi prenovo davčnega sistema, da bi lahko preprečevali goljufije, utajo davkov in davčne oaze;

o

o o

108. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim organom za konkurenco.